

efterhaanden at indrette sig, og naar der findes Automater, forekommer det mig ikke, der er nogen særlig Grund til en Udvidelse paa dette Omraade.

Endelig vil jeg omtale et Forhold, som vistnok er af mindre Betydning, men hvorved der øves lidt Uret mod forskellige handlende. I § 3 tales der om Handelsberettigelse for Bagere, Kagebager og Personer med Næringsadkomst paa Konditori. Jeg tror, der i Ly af denne Bestemmelse i Konfekturforretninger drives nogen Forretning, der er forbudt i forskellige andre Butikker, og jeg mener, der her maa en lille Begrænsning til. — Det var disse enkelte Spørgsmaal, jeg gerne vilde berøre og henstille til det kommende Udvalgs Overvejelse.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Enkelte Talere har, synes jeg, taget tungere paa Spørgsmaalet, end det egentlig berettiger til. Naar f. Eks. det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Eduard Larsen) endogsaa gik saa vidt, at han fandt Anledning til at tage det saa grundigt, at man nedsatte en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet, tror jeg ikke, dettes Betydning i Virkeligheden berettiger til noget saa vidtgaende. Det er min Opfattelse, at hvis der ikke i Loven havde været en Revisionsbestemmelse, vilde man maaske ikke allerede nu være skredet til en Revision. Naar der nu findes en saadan Bestemmelse, finder jeg det imidlertid rigtigt, at man benytter den Lejlighed, Loven selv har givet, til at foretage de enkelte Rettelser, som kan siges at være paakrævede af Udviklingen, som den hidtil har forment sig. Det har været Rettessnoren for mig under Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag: at holde mig til, hvad der vistnok kan siges at være paakrævet, og jeg havde det Indtryk af den Tale, hvormed det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Birch) indledede, at han i Virkeligheden var enig med mig i den Betragtning, at det, naar vi nu en Gang skal revidere Loven, er rigtigt at foretage de faa og ikke dybtgaaende Forandringer, der kan være Tale om efter den Udvikling, der er foregaaet, og at holde os i saa høj Grad som muligt til, hvad det praktiske Liv kan siges at have lært os i de fire Aar, Loven har virket. Jeg er taknemmelig for, at det ærede Medlem i saa Henseende, saa vidt jeg forstod, har givet Lovforslaget sin Tilslutning.

Det ærede Medlem for Københavns

9de Valgkreds (Chr. Hansen) syntes at være ret misfornøjet med, at man ikke var gaaet betydelig videre, og fandt det navnlig mærkeligt, at der ikke fra Indenrigsministerens Side var rettet en Henvendelse til Handelsmedhjælpernes Organisation — jeg maa tilstaa, jeg husker ikke i Øjeblikket bestemt, hvad den hedder. Jeg gør imidlertid opmærksom paa, at vi ikke har spurgt nogen af Organisationerne. Vi har spurgt Kommunalbestyrelserne, saaledes som Indenrigsministeriet ved mangfoldige Lejligheder spørger Kommunalbestyrelserne; her, hvor Sagen først og fremmest maa siges at have Interesse for Købstæderne, har vi spurgt „Den danske Købstadforening“, som er Repræsentant for samtlige Købstæder med Undtagelse af København og Frederiksberg, og da vi ikke vilde forurette disse Byer, har vi ogsaa henvendt os til Københavns Magistrat og Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Men vi har ikke spurgt nogen som helst Organisation, hverken Handelsmedhjælpernes eller Konditorforeningerne, eller hvad de maatte hedde. Vi har stillet dem lige, idet vi ikke har henvendt os til nogen af dem. At der er kommet forskellige Henvendelser til Ministeriet, og at vi har optrykt disse, er en Sag for sig. Hvis Handelsmedhjælperne havde henvendt sig til Ministeriet, vilde selvfølgelig deres Henvendelse være blevet optrykt som Bilag ligesom de øvrige. Og det har jo ikke været Handelsmedhjælperne ubekendt, at Loven skulde til Revision. De kender vel fuldt saa godt Loven som nogen anden Korporation, saa de vidste saa udmærket godt, at den skulde revideres. Jeg tror derfor ikke, man kan sige, der er forsømt noget fra Ministeriets Side, medmindre vi da skulde have henvendt os til alle Organisationer.

Naar vi forhørte os hos Kommunalbestyrelserne eller rettere deres Repræsentation, idet det jo vilde være lidt meget at henvende sig direkte til samtlige 76 Byer, er der i Virkeligheden givet dem Lejlighed til at udtale sig, der kan siges i første Række at have Kendskab til, hvordan Loven virker. Og jeg synes, denne Fremgangsmaade er saa meget mere berettiget, som Købstadforeningens Bestyrelse repræsenterer de forskellige politiske Partier og de forskellige Opfattelser paa det sociale Omraade. Det er velbekendt, at man i Købstadforeningen vælger sin Bestyrelse efter Forholdstalsvalgmaaden, og at der i den sidder Repræsentanter for de forskellige sociale og politiske Opfattelser. Jeg tror altsaa ikke,